

UNITIME

UNITIM

E

ВІТАЄМО НА БОРТУ «ТДМУ»!

Дорогі друзі!

Від сьогодні ви станете свідками однієї з найяскравіших подій студентського життя в Тернопільському державному медичному університеті - виходу студентського журналу «UUUUUUU».

Цей журнал - дійсно молодіжний, цікавий, яскравий та амбіційний проект, який за підтримки керівництва університету має всі шанси на успіх, як у стінах нашого навчального закладу, так і поза його межами.

Перший номер, як для початку— досить пристойний і, будемо сподіватись, що далі буде ще краще! Принагідно, запрошуємо до співпраці з редколегією якнайширше коло дописувачів, як зі студентів так і з викладачів університету.

А зараз пропонуємо вам вирушити в мандрівку найцікавішими сторінками студентського життя.

Приємного читання!

Дорогі студенти!

Щиро вітаю вас з започаткуванням видання, створення якого ви ініціювали в нашому університеті. Перекоаний, що ваша ідея відображати на шпальтах журналу життя студентів-медиків ТДМУ обов'язково знайде чимало вдячних читачів і талановитих дописувачів.

Студенти завжди були, є і будуть рушійною силою і прогресивною частиною суспільства,

провідниками позитивних соціальних змін, активними учасниками державного будівництва. Студентська молодь наповнена великою кількістю енергії, бажань та сили, готова багато чого робити заради досягнення своєї мети і реалізації цілей.

Студенти-медики особливі ще й тим, що вони покликані у майбутньому виконувати найважливішу місію — рятувати людські життя і дбати про здоров'я кожного. Сподіваюся, що завдяки вашому виданню ми будемо більше дізнаватися про світогляд, ідеї, мрії і життя студентів ТДМУ.

Бажаю всім міцного здоров'я, щедрої долі та невичерпної енергії задля реалізації цікавих проектів і сміливих задумів. Редакційному колективу бажаю цікавих тем і співрозмовників, легкого пера і вдячних читачів!

Люди з обкладинки

Ми відкриємо вам
іншу сторону місяця

АННА ЧКИТА,
ЗАСНОВНИК ПРОЕКТУ
«ОБЛИЧЧЯ ТДМУ»
ФОТО - МИКОЛА ВАСИЛЕЧКО

Ложного ранку тисячі студентів та сотні викладачів, переступаючи поріг медичного університету, одягають білі халати, поспішають коридорами, заповнюють аудиторії, поринаючи в дивосвіт науки й медицини. На перший погляд здається, що ми всі такі однакові, що й не знайти десять відмінностей! Але це не так. Ми всі абсолютно різні!

На кожним білим халатом, так стримано застебнутим на всі гудзики – ховається особистість з веселою та грайливою вдачею, відчайдушним-романтиком, тонкою ліричною натурою, музикантом, художником чи поетом...

У кожного є своя мрія, свої «граблі», стрімкі злети і гіркі падіння. Ложен володар білого халату має свій «скелет у шафі», знає смак щастя та оскомину розчарувань, кохав та ненавидів, винайшов свій рецепт успіху, і хоч раз, але вкусив «плід з забороненого дерева»... Та все це заховано під стійким стереотипом білого халату, і не відоме для нас, як друга сторона місяця...

Тому ми вирішили поспілкуватися з найцікавішими особистостями нашого університету, для того, щоб ви могли прочитати історії їх життя на сторінці нашої групи. Ми відкриваємо вам другу сторону місяця!

Життя – це розвиток. Розвиток – це конкуренція. Самовдосконалення є природньою потребою будь-якої свідомої особистості. А коли сотні високоосвічених, прогресивних молодих людей об'єднуються на ґрунті своїх наукових інтересів у студентську спільноту, між ними неминуче виникає здорова боротьба за лідерство. Кожен прагне змінювати себе та своє оточення на краще. В атмосфері, де розумна конкуренція поєднується зі свободою самовиявлення, народжуються легенди – люди, здатні переписати історію.

Яка ж формула успіху? Приблизні статистичні дані свідчать, що 15% становить талант, 84% – залізна сила волі працювати над собою, навіть коли здається, що сил більше немає. І це один чарівний відсоток – це дар інколи опинитися саме в тому місці, саме в той час :) Хоча у важливій справі навіть одна тисячна може зіграти вирішальну роль, проте все ж лівова частка припадає саме на зосереджену і кропітку роботу. А хороша робота, безумовно, повинна бути винагороджена. Такої ж думки дотримується і керівництво ТДМУ, тому цьогоріч шестеро кращих з кращих студентів нашого університету традиційно отримали премії від ректора за виняткові досягнення у навчанні, науці, спорті, мистецькій, благодійній та громадській діяльності.

– Лажуть, третій курс – це найбільше горе, яке може статися в університеті зі студентом-медиком. Чи є в цьому плані винятком володар звання абсолютного відмінника навчання?

– Мабуть, таки ні, – не стримує усмішки студент III курсу медичного факультету *Віктор Міщанчук*. – Якщо чесно, то вчитися зараз справді досить важко. Проте це залежить, звичайно, і від предмета: щось

дається легше і потребує менше часу для підготовки, а щось – ні. Мої улюблені – це фармакологія та пропедевтика педіатрії. Поки. Думаю, справжня любов – попереду. Лараз досить важко про щось говорити, оскільки я не вивчав більшості клінічних дисциплін. Ще з першого курсу мріяв стати анестезіологом, але не виключаю, що у майбутньому, можливо, мені захочеться бути кимось іншим. Лрім того, розподіл теж ніхто не відміняв.»

Без сумніву, ретельне вивчення теорії медицини та опанування практичних навичок є головним завданням сучасного студента. Чим краще вдалося йому засвоїти матеріал в університеті, тим вищою є його конкурентоздатність у перші роки клінічної практики і тим легше здобути прихильність пацієнтів. Проте декому замало просто переймати досвід попередників. Вони йдуть далі, роблять ризикові припущення, перевіряють сміливі теорії, разом зі своїми науковими керівниками роблять революційні відкриття. Ла особливі досягнення у галузі науки цього року була нагороджена студентка V курсу медичного факультету *Катерина Галей*. – Чи важко поєднувати навчання та наукову діяльність?

– Поєднувати легко і можливо, коли це цікаво та приносить задоволення, – вважає голова ради Студентського наукового товариства. – Взагалі, будьяку справу треба робити з посмішкою і натхненням – тоді на все знайдеться час.

– У чому полягають твої обов'язки? – Ласамперед, популяризувати наукову діяльність серед студентів, сприяти їм у їхніх починаннях. Я займаюсь організацією та проведенням щорічного Міжнародного медичного конгресу студентів і молодих вчених на базі ЛЛЛЛ «Червона калина». Це

унікальна можливість поспілкуватися з представниками інших вишів країни, почути про найновіші відкриття в улюбленій галузі та представити свою власну роботу експертам, почути критичну думку та знайти натхнення для нових досліджень. Також, я повинна повідомляти студентів про проведення актуальних конференцій і конгресів у інших містах України та за кордоном.

– А що цікавить найбільше особисто тебе?

– Мої наукові інтереси змінюються, наразі це офтальмологія і її аспекти у інших галузях. Хтось позааудиторні години проводить в компанії мікроскопів, реактивів та дослідних моделей, насолоджуючись тишею наукової лабораторії. Іншим до душі гамір спортивного стадіону.

– Ходять чутки, що немає такого виду спорту, у якому б не проявив себе капітан університетської команди з футболу *Іван Калька* (V курс, мед. фак.). Це правда?

– Чого тільки не розкажуть у коридорах ТДМУ – жартує Іван. – Проте частка правди у цьому є. Я справді люблю практично всі види спорту, хоча найбільшою пристрастю є футбол. Лмалку не уявляю свого життя без нього, тому після вступу не закинув тренування. Лкрім того, на I і II курсах грав у настільний теніс, захищаючи честь університету в змаганнях між студентами тернопільських вишів. Ла кубку Шухевича виступав у складі команд з волейболу, баскетболу і футболу.

Лагалом, я не звик нудьгувати. Тому минулого року вирішив заразити спортивним азартом весь університет :) Так виникла ідея організувати кубок ректора з футболу. Я вважаю, що боротьба між курсами за титул найсильніших дуже захоплює – за

долю команд переживали усі, навіть ті, хто раніше був абсолютно байдужим до спортивних подій. Тому, ідея знайшла своє продовження і в цьому році: в першому семестрі було проведено кубок ректора з волейболу до 60-річчя ТДМУ, у другому за планом – баскетбол та футбол.

– Що ж, з нетерпінням чекатимемо цих запеклих поєдинків. Хоча, спортивні матчі – не єдиний привід проміняти пообідні години лінивого відпочинку за чашкою чаю на улюбленій канапі. Ле меншу популярність мають і культурно-мистецькі заходи. Їх незмінна учасниця – *Ксенія Олійник*, студентка II курсу медичного факультету.

– Так, я охоче беру участь у студентських концертах. Лавіть двічі мала честь виконувати гімн нашого університету, – розповідає Лсенія. – А ще у минулому році я була учасником чотирьох конкурсів і в кожному здобула призове місце. Лагалом, співаю усе життя, не уявляю себе без співу... Це вже стало невід’ємною частинкою мене. Що стосується професійних занять, це 4 роки академічного вокалу. Сподіваюся цьогоріч вступити на заочну форму навчання до Лиївського інституту музики імені Р. М. Глієра.

– Поєднувати з навчанням у ТДМУ важко?

– Іноді важко. Лсобливо коли готуюсь до виступу чи до конкурсу. Але викладачі знають про моє хобі і ставляться лояльно. Стараюсь бути більш організованою і планувати час ефективно, щоб не доводилося обирати між двома улюбленими галузями.

– Так само ретельно доводиться розписувати свій день і *Годі Ілліані*, студентці VI курсу медичного факультету, адже на її тендітних

плечах лежить безліч благодійних проєктів та акцій. Скільки, до речі?

– Лапєвно, близько десяти. Я вже і не рахую, – зізнається дівчина. – Благодійні ярмарки, відвідування геріатричного центру та дитячого бу-

динку «Малютко», актуальні тематичні заходи, такі як «Ялинка бажань» чи акція боротьби з ВІЛ/СЛІД, ліпка вареників для українських солдатів на передовій... Хотілося б охопити все, зусиллями наших студентів допомогти кожному, хто цього потребує. Це приносить мені величезне задоволення, а емоції людей, яких врешті було почуто – нереально сильний стимул працювати ще. Цього не передати словами. Шкода, що доба має лише 24 години.

– Як ти зрозуміла, що волонтерство – це твоє?

– Я в школі була дуже активною ученицею, а коли вступила до університету, то не одразу наважилась на позааудиторну діяльність. Але на третьому курсі монотонне життя мені таки набридло і я почала займатись науковою роботою, згодом стала членом СЛТ. А коли Іра Рондяк запросила мене на «Червону калину» – там саме проводився проєкт «Схід та Лахід разом» – я без роздумів погодилася. Це і стало вирішальним. Там я познайомилась з Іванною Линовійною, яка запросила мене займатись волонтерством. Я тоді настільки цим загорілась, що в мене одразу почали з'являтися ідеї. Я хотіла робити все :)

Лайважливішим для мене був проєкт, щодо допомоги тернополянам з соціально незахищених верств населення в благодійному фонді «Ларітас», адже я та Іра Лиса робили його від початку. Лнайти учасників було неважко, в нашому університеті дуже багато активних студентів. Лайцікавішим, на мою

думку був проєкт «Важливі аспекти статевого дозрівання», який я проводила спільно з Лілією Гарасимчук, бо потрібно було знайти такий матеріал, щоб було цікаво слухати дівчатам різного віку. Ми намагалися стати для них подругами і розмовляти з ними відкрито. І нам це вдалось. Проте все-таки проєкт «Схід і Лахід разом» – найбільш емоційний, адже там я знайшла дуже багато друзів, як з нашого університету, так і з Донецька та Луганська.

Ла жаль, тема Сходу в нашій свідомості зараз асоціюється лише з трагічними подіями. В умовах АТЛ як ніколи актуальним стало питання компетентності населення щодо надання невідкладної допомоги в екстрених ситуаціях, виникла гостра потреба у волонтерах-медиках. Дівчина, нагороджена цього року премією ректора за активну громадянську позицію, – це людина, яка за ці 3 роки неодноразово побувала на передовій, працювала медиком у добровольчих батальйонах. Відчула на собі весь жах війни.

– Ірино, в чому полягає твоя діяльність тепер?

– Вже 2 роки займаюся виключно інструкторською діяльністю і рік, як не була на передовій, – розповідає *Ірина Токарчук*, студентка V курсу медичного факультету. – Я інструктор з тактичної медицини – проводжу курси за стандартами UCCC- UP, B- COU, BLS у Дніпрі, Києві, Львові Полігони, військові навчальні центри, медичні університети, організації – я волонтер, ні до чого не прив'язана. Лстанній курс, наприклад, ми проводили в райвідділі поліції одного з районів Львівської області для патрульних, дільничних, оперативників. Минулого року їздили на передову до знайомих, навчали різні підрозділи. Були в Маріуполі та в добробатах.

– Продовжуватимеш ти цю справу після закінчення університету?

– Я думаю, що продовжуватиму, поки те, що роблю я, не почнуть добре робити ті, хто отримують за це зарплатню і стаж.

– Ти зраділа своїй нагороді?

– Я до нагород ставлюся дуже скептично :)

Хоча премія була дуже доречною, бо таки досить багато витрачаю на проїзди і забезпечення.

Лвичайно, додаткові кошти ніколи не бувають зайвими. Хтось планує відкласти на подорож, інший

Боднар Ярослав Ярославович:

«Допоможи, якщо можеш. Врятуй, якщо маєш знання»

ТАНЯ СІМОРА

ФОТО - ІРА ДЕМАХ

– на наукову конференцію за кордоном, а хтось, можливо, вже витратив свою премію на давно омріяну річ. Хай це залишиться секретом кожного з них. А нашим читачам бажаємо ніколи не зупинятися на досягнутому. Бо ці люди – живий приклад втілення однієї простої істини: Лемає Лічого Леможливого!

ЗОРЯНА ВІВЧАР

Лише для вас! Людина, яку знає кожен сту-

брати приклад! Сьогодні ви зустрінетесь з іншою стороною медалі, а точніше з іншою стороною життя відомого науковця, поважного професора університету. Лустрічайте!

- Якими були Ваші перші кроки на шляху до успішної кар'єри?

- Після закінчення інституту я, разом з професором Шидловським, були скеровані на наукову роботу. До того, з третього курсу я працював у науковому гуртку на кафедрі присвячував виготовленню препаратів, тому, закінчуючи навчання, у мене був дуже великий багаж знань, який я згодом почав використовувати на повну.

патологічної анатомії. Свій вільний час **Боднар Ярослав Ярославович**

Народився: 9 листопада 1945 року в с. Торгів Лолочівського району Львівської області. *Освіта:* в 1970 році здобув вищу медичну освіту в Тернопільському медичному інституті за спеціальністю «Лікувальна справа».

Вчений ступінь: професор, доктор медичних наук, завідувач кафедри патологічної анатомії з секційним курсом та судової медицини (з 1994 р. по теперішній час). *В нашому університеті працює:* 46 років *Сімейний стан:* одружений, має двох дітей та трьох внуків. *Знак зодіаку:* скорпіон

Улюблений колір: жовтогарячий

за водний обмін і, відповідно, ліве – сольовий.

(Треба зазначити, що Ярослав Ярославович є автором і співавтором 219 наукових праць,

дент нашого університету, яка завжди з усмішкою зустрічає вас на заняттях та вкладає у ваші голови безцінні знання. Той, хто, не зважаючи на свій вік, заряджає неймовірним позитивом та чесно відповідає на поставлені питання. Той, з кого хочеться «Морфофункціональні особливості змін міокарда при порушеннях водно-сольового обміну організму». Лахищав роботу тоді я в Московському інституті морфології. Я дослідив, що передсердя і вушка серця працюють, як ендокринний орган та регулюють водно-сольовий обмін. Праве вушко відповідає

співавтор 8 патентів на корисну модель. Підготував 1 доктора і 8 кандидатів наук, а також видав багато книг з патологічної анатомії).

- Ви стільки часу присвячуєте своїй роботі. Як Вам вдається залишатися таким енергійним?

- Є загальностатистичні дані – люди, котрі постійно працюють з колективом, жи-

- Можете розказати про Ваші наукові інтереси?

- Моя дисертація була виконана на тему вуть довше. У містах вихід на пенсію веде за собою замкнений простір, позбавлений спілкування, а тому тривалість життя людей у цій місцевості набагато менша. Через 2 роки наступає депресія, апатія та пакет хвороб. Тому треба ходити на роботу! Це дає заряд енергії.

- *Ярославе Ярославовичу, а що Вам подобається у роботі зі студентами?*

- Я скажу так – у роботі зі студентами я відпочиваю. Приємним є той факт, що вони дуже розумні. Але проблемою є те, що вони бояться вступати у дискусію з викладачем. Я люблю допитливих студентів, котрі можуть вступити у перепалку і обґрунтувати свою точку зору, адже медицина не стоїть на місці.

- *Розкажіть, будь ласка, яким на Вашу думку, має бути ідеальний студент?*

- Він має бути в першу чергу студентом, який вчиться, вміє відпочити, і разом з тим вміє так викручуватись на парі, щоб викладач не зміг здогадатись, що той не готовий! Студент повинен жити тим чим живе молодь, а не закриватись від світу з книжками і комп'ютером.

- *Чи відрізняються студенти попередніх поколінь від теперішніх?*

- Дуже сильно! Теперішні студенти багато чого втратили, але й здобули багато чого. Вони читають мало художньої літератури, тому в них страждає образне мислення. Але, оскільки вони вміють користуватись інтернетом, їхній кругозір значно більший, ніж раніше. Лараз молоді люди дуже розумні – вони засвоюють багато інформації, але, на жаль, не завжди вміють застосувати її у подальшому житті.

- *Розкажіть, будь ласка, нашим читачам трішки про Вашу сім'ю.*

- Моя дружина, Людмила Петрівна, терапевт та, за сумісництвом, доцент на кафедрі терапії №3, дочка – кардіолог, доцент на кафедрі терапії №2, а син – судинний хірург, асистент на кафедрі хірургії, також має звання кандидат медичних наук. Лікар у мене ще й невістка – вона працює асистентом на кафедрі загальної хірургії. Лкрім цього, я маю трьох неперевершених онуків. Старший закінчує одинадцятий клас, але з медициною своє життя пов'язувати не планує. А ось наймолодший (йому 4 роки) – тільки й говорить про те, що стане лікарем. Ладіюсь, що це не просто фантазії дитячого розуму. Лу і середній – посередині.

- *Ваші батьки теж були лікарями?*

- Лі, мама працювала у колгоспі, як і більша частина трудового населення того часу, а тато ковалем.

- *А скажіть, ким Ви мріяли стати в дитинстві?*

- Лавжди хотів стати хорошим лікарем та був впевнений у тому, що це моє покликання. Лбожнював хірургію, але доля вирішила за мене. Треба завжди оцінювати свої можливості, а не амбіції.

- *Пане професоре, яка ж дисципліна була Вашою улюбленою?*

- Лайбільше мені подобалась офтальмологія. Але оцінки з цього предмету я, на жаль, отримував не такі, які хотілося б. Це, напевно, і відбило бажання стати відомим офтальмологом.

- *Поділіться з читачами, якими рисами, на Вашу думку, має володіти справжній лікар?*

- Він повинен бачити у пацієнтові Людину! Якщо лікар робитиме це, то відповідно і оточуючі потягнуться до нього.

- *Чи любите Ви читати?*

- Лбожнюю художню літературу. Якщо чесно, читаю усе, що попаде під руку. Ловсім недавно прочитав книгу Генрі Марша і залишився приємно враженим. Ця книга є дуже корисною для студентів, тому що описує клінічні випадки. Та й не тільки студентам вона пригодиться! Ще перед нею я читав книгу «Століття Якова». Спочатку подивився, правда, кінофільм. Тепер маю зовсім інше уявлення про сюжет, адже у фільмі вам нав'язують чужу думку, а читаючи можна розвинути своє бачення історії.

- *А тварин?*

- Дуже. Маємо кішку Маргошу та обожнюємо її всією сім'єю.

- *Розкажіть, будь ласка, яка музика Вам подобається?*

- Виключно класична. Лолись, у шкільні роки, грав на гітарі, балалайці, але потім поступово віддалився від цього заняття.

- *Чи займались Ви танцями або ж спортом?*

- Ла жаль, я не міг нічим займатися, тому що у віці чотирьох місяців я перехворів поліомієлітом, і до сих пір залишились наслідки.

- *У Вас є хобі? Якщо так, то яке?*

- Малювання! Лайбільше люблю малювати осінь – її кольори мене зачаровують. (До речі, картини Ярослава Ярославовича прикрашають коридори і навчальні кімнати кафедри патоморфології з секційним курсом та судовою медициною).

- *Розкажіть, будь ласка, кумедний випадок з Вашого студентства.*

- Лаш курс складався у більшості зі студентів, які вже мали медичну освіту. Лише 25% становили юні і зелені школярі. Я в тому числі. І ось

на Ловий Рік, трапилась в мене цікава ситуація з однокласником. Ми сиділи з ним тоді разом. І ось, прийшовши після канікул, він вирішив трошки посміятись, та й посадив мене на стіл викладача. А я, мушу замітити, був тоді дуже худощавий. І ось в цей момент і починається пара. Лаходять викладач. Всі встають, і я встаю. Ла столі. До того в мене були ідеальні оцінки, а ось після цього – одні відробки.

- *Яким Ви бачите наш університет через 10 років?*

- *Лаціональним! Інакше й бути не може.*

- *І наостанок, Ваші побажання читачам.*

- *Лдоров'я, миру та спокою у Вашій сім'ї, спокою в університеті і, основне, спокою в Україні.*

Михайло Думнич:
«Хто, якщо не ми? Коли,
якщо не зараз?»

ТЕТЯНА ІВАНІЦЬКА
ФОТО - ІРА ДЕМАХ

Зазвичай, про талановитих, щирих та наполегливих людей хочеться розповідати знову і знову. Вони такі ж, як тисячі інших студентів: ходять поміж нас, навчаються теж поряд, мають особисті справи та проблеми, мрії та сподівання. Але попри це, вони завжди знаходять час для саморозвитку, самореалізації та вдосконалення світу навколо. Саме про одного з таких надзвичайних студентів, проекти якого відвідував кожен із нас і чарівний голос якого точно закарбувався в пам'яті кожного, хочеться розповісти у цьому номері. Вітайте: перший герой Спецрубрики «Обличчя ТДМУ» серед студентів – харизматичний та креативний **Михайло Думнич**.

- Розкажи нам, перш за все, чим за ці роки для тебе став університет?

- Протягом цих чотирьох років навчання університет для мене став моєю другою домівкою. Адже коли заходиш щодня в адміністративний корпус, з тобою вітається охорона, тебе знають прибиральниці і вітається адміністрація, відчуваєш себе як удома.

- Що для тебе головне в житті?

- Головне в моєму житті це сім'я та друзі. Лажуть, починаєш цінувати найрідніше, коли втрачаєш, тому з усіх сил намагаюся не жодного моменту, аби бути з дорогими мені людьми.

- Зараз ти на четвертому, випускному курсі спеціальності «Здоров'я Людини». Які враження від навчання та студентського життя?

- Враження просто неймовірні! Ла чотири роки життя в університеті, я чимало дізнався та багато чого реалізував. Що я тільки не робив, навіть копав яму в озері на початку березня для фотосесії «СтудМіс ТДМУ» - все це незабутньо. Тепер я дійсно розумію, що студентські роки найкращі і шкодую, що в мене їх всього чотири.

- Зараз ти очолюєш «Творчий колектив ТДМУ». Як тобі команда? Які заходи були реалізовані під твоїм керівництвом?

- Які найяскравіші заходи та проекти протягом цих чотирьох років запам'яталися найбільше?

- Лайбільше запам'яталися «СтудМіс ТДМУ» та «Фото патріота». Саме у цих двох проектах я завжди робив щось неординарне. Наприклад, на «Фото патріота» ми малювали прапор на 3 поверсі в цеху Драматичного театру. Потім, коли він трохи посвітлів після канікул, ми фарбували його на складах ТРЦ «Подільня» об 11 годині ночі. Ла «СтудМіс» ми не одноразово залишалися до опівночі, готуючи все до найграндіознішого моменту. Все це закарбується у моїй пам'яті назавжди.

- Що взагалі спонукало тебе брати участь в громадському житті університету?

втрачати **Думнич Михайло Іванович**

Народився: 16 серпня 1996 року в с. Добрянське Тячівського району Лакарпатської області.

Освіта: Добрянська ЛЛШ І-ІІІ ст.

Ла даний момент – 4 курс, медичний факультет, спеціальність «Лідов'я людини» Тернопільського державного медичного університету ім.І.Я.Горбачевського **Особисті досягнення:** «Лращий студент-2015» в Тернопільській області, переможець «Благодійного марафону» (Тернопіль, 2015), капітан команди-переможця І Тернопільського відкритого чемпіонату з домедичної допомоги (2016)

Знак зодіаку: Лев

Улюблений колір: Полір води

- Цілков точно сказати не можу, але в мене є якийсь внутрішній потяг не сидіти вдома, а щось творити і реалізовувати. Як то кажуть, характер такий.

- Чи не важко поєднувати навчання та активне студентське життя?

- Ловсім ні, головне - не витрачати час на дурниці і правильно його розподіляти. Лт тоді все вийде.

- Як твої батьки та друзі ставляться до твоєї проактивності?

- Позитивно. І навіть підтримують мене, але батьки на-

- Ломанда «Творчого колективу» - це сукупність дійсно якісних людей. А заходів і не злічиш: концерти різних напрямків, такі як «Анатомія кохання» та «Лескорені», благодійні аукціони, спортивнізмагання та багато іншого. Все це зроблено для наших студентів, для їхнього дозвілля.

- Чи варто очікувати нових проектів?

- Лвичайно! Адже є команда молодих і амбітних новачків, які мають неймовірне бажання творчо себе реалізовувати. голошують завжди, щоб я не забував вчитись.

- Якби можна було поверти час назад, чи прожив би ти ці 4 роки якимось по-іншому?

- Та ніколи в житті! Це були неймовірні 4 роки, про які, я надіюсь, буду розповідати своїм внукам.

- Яке твоє хобі?

- Лавіть не знаю... Лу я люблю малювати, танцювати трохи, займатись спортом... Та кого я обманюю?! Лвичайно, що співати! Це те, що розвіює будь-які негативні емоції, особливо коли на сцені.

- Які найголовніші плани на майбутнє?

- Знаєш, кажуть, що про свої плани краще не розповідати, але якщо коротко, то я хочу бути просто щасливим.

- І наостанок, твої побажання нашим читачам.

- Друзі, не витрачайте свої студентські роки виключно на навчання, подорожуйте, творіть, відпочивайте, живіть вже врешті решт. Пам'ятайте, ви самі творці своєї долі!

Вечори Кіно

КАТЕРИНА АНДРУШКЕВИЧ - СПІВКООРДИНАТОР ПРОЕКТУ

Проект «Вечори кіно ТДМУ» розпочав своє існування три роки тому. Ідея створення належала Богдану Куліковському, який на той момент був головою Творчого Колективу. Проект узгодили і зразу ж призначили студентів, які мали ним займатись. Із самого початку головою проекту був Михайло Думнич, а його помічниками - Святослав Цебрик і Мар'яна Палихата. Через деякий час проект очолив Святослав Цебрик, а його командою стали Катерина Андрушкевич та Олександр Ваврух.

Святослав - студент 3 курсу, який завжди намагається поєднати навчання і активне студентське життя, бере участь у різних заходах, які проводяться в ТДМУ, є головою команди.

Катерина - студентка 4 курсу, редактор спільноти у соціальній мережі, постійно пробує себе в різноманітних конкурсах, заходах та проектах, сумлінно вчиться і встигає весело проводити час.

Як саме працює проект:

дин раз на два тижні команда показує тій фільм, за який було віддано найбільше голосів у соціальній мережі у спільноті «Вечори кіно ТДМУ». У цій спільноті студенти заодно можуть проголосувати за можливий жанр кінострічки та ознайомитись з тематичними показами фільмів, які висвітлюють ту чи іншу визначну подію, як, наприклад, показ фільму «Голод 32-33 років», що нагадав студентам про події минулого.

Олександр - студент 3 курсу, завжди допомагає із втіленням проекту в життя, вказує на недоліки, щиро радий кожній нашій перемозі, прекрасний син, друг, студент і хороша людина.

За час діяльності проекту було проведено понад 20 кінопоказів, які в сумі відвідали близько півтисячі студентів.

Добровольці Божої Чоти

«Вечори Кіно ТДМУ»
рекомендують

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

Цей фільм - історія творення нової української армії. Повсталий народ скинув кримінальний уряд і вигнав васалів Російської Імперії. Розлючений колонізатор кидає на Україну свої війська та захоплює частину території. Президент України підписує угоду про перемир'я та лінію розмежування сторін. Лгідно цієї угоди Донецький міжнародний аеропорт опинився за лінією, але патріоти-добровольці не згодні віддавати його ворогові. Героїчна оборона тривала 242 дні, аж врешті під прицільним обстрілом танків будівля аеропорту завалилась.

Люди витримали, не витримав бетон.

Це історія про звичайних людей, які в незвичайних умовах стали один для одного всім. Важливим є те, що і режисери під час зйомок встигли проникнути любов'ю до кожного. І найгірше – дізнаватися, як один за одним гинуть герої, які по-суті не грали жодної чужої ролі, у кожного з них вона була своя. Фільм, що змушує задуматися. Фільм, що показує нам реалії, де немає жодних декорацій і акторської гри. Фільм, що вартий уваги кожного.

Стрічка вже презентувалася в нашому університеті і хочеться відмітити, що під час показу в залі практично не було вільних місць. Це свідчить про небайдужість наших студентів до того, що відбувається в державі. Ложен хоче знати правду і бачити, що робиться там, де щоденно вмирають близькі нам люди. Своєю присутністю студенти також віддали шану героям Лебесної Сотні. Це ще раз показало, що такі заходи вкрай важливі для усіх, адже разом завжди легше пережити скрутні часи, зміцнити дух і вступати в щоденний бій за життя з новою силою.

Режисери: Леонід Кантер, Іван Ясній

Музика: «Кому вниз» та Олексій Бик

Тривалість 82 хв.

Режисер: Теа Шеррок

Рік: 2016

Ла радість всім читачам у 2016 році відбулася кінопрем'єра фільму «До зустрічі з тобою» знятою за

однойменним романом, що вже встиг завоювати усі серця прекрасної половини людства. Ле дивно, що саме Теа Шеррок «очолювала» знімальну групу. Стрічка стала її дебютним фільмом, і як на мене дуже вдалим. Адже хто, як не жінка змогла відчувати усі тонкощі людської драми і винести її на широкий екран. Лтож, стрічка розповість Вам про двох молодих людей, які за обставинами долі загнані в свої клітки. Він - Вільям Трейнор - успішний красунчик, що любив життя і використовував свої можливості по повній. Але це все в минулому тепер його кліткою став інвалідний візок і стіни батьківського дому.

Вона - Луїза Лларк - яскрава дівчина, що працює у невеликій кав'ярні провінційного містечка і мріє про гетри в чорно-жовту полосу. Літкою для неї стають батьки, які потребують її фінансової допомоги та зона комфорту, в якій вона живе вже ось 6 років.

Молоді люди не знають, що вже після першої зустрічі їхнє життя перевернеться догори дригом. Адже вони багато чому можуть навчити один одного. Віл бачить в Лу жагу до життя силою з атомну бомбу, в той час, коли дівчина намагається довести йому, що інвалідний візок - це ще не смертний вирок. Упродовж усього фільму разом з головною героїнею Ви будете сміятися, плакати, хвилюватися і змінюватися, адже це не лише романтична історія, а й драма з

елементами казки. Таке дивне поєднання викликає бурю змішаних емоцій і в результаті залишаєшся цілком задоволений від перегляду.

Хочеться відмітити відмінну гру Сема Ллафліна. Акторові чудово вдалося передати біль від образи і ненависть до життя, що назбирилися протягом років. І задавалося, що з першого погляду своєю зверхньою поведінкою повинен відштовхувати, Сем навпаки притягує. Хороша

Фільм для вихідного дня.
Поради від
«Вечорів кіно ТДМУ»

До зустрічі з тобою/ Me Before You

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

Жанр: Мелодрама, Комедія

акторська гра і врода хлопця змушує проникнутися до героя щирим співчуттям і любов'ю.

Чого не скажеш про Смілію Лларк, адже її меткі брови, що здіймаються вгору від найменшого здивування, спочатку дуже лякають. Думаю, за задумом режисера так і має бути, адже головна героїня книги – самостійна дівчина, що зовсім не хоче дорослішати. Щоправда не слід негативно сприймати гру Лларк. Протягом усієї стрічки її героїня дорослішає і емоції, що відображаються на лиці вже не такі різкі і дитячі. Така зміна поведінки виявляє великий контраст характеру героїв на початку і наприкінці фільму.

Стрічка розрахована на широке коло глядачів, хоча жіночій половині вона буде більше до

вподоби. І якщо спочатку фільму кінцівка досить очікувана, то згодом закрадається сумнів і перебіг подій, що відображається, захоплює з новою силою. Чуттєвий і зовсім несподіваний фінал змусить ще довго прокручувати в голові в епізоди кінострічки.

Дорогі глядачі, цей фільм не лише про кохання, він змушує задуматися над питанням життя, допомагає розставити пріоритети та нарешті зрушити з мертвої точки. Історія двох молодих людей вчить цінувати те, що маєш, ніколи не здаватися і йти до своєї мети. А ось чи слухати порад – вирішувати Вам. Тому можу сміливо назвати «До зустрічі з тобою» дуже перспективним проектом, який однозначно заслуговує на Вашу увагу.

Спецпроект «ТДМУ подорожує Україною»

АНАСТАСІЯ ПАРХОМЕНКО - СПІВКООРДИНАТОР ПРОЕКТУ

«ТДМУ подорожує Україною» – унікальний проект, що не має аналогів серед університетів Тернополя. Його особливістю полягає в тому, що створенням і реалізацією мандрівок займаються лише студенти. Тому вони, як ніхто, розуміють усі аспекти і знають точно, як зробити актуальну подорож, де цікава методі. Будь-яка поїздка формується заздалегідь, продумуються деталі, особливо фінансові. Адже для кожного студенту, котрий хоче побачити світ, але ще не повністю має змогу себе фінансово забезпечити, це дуже важливо.

Варто зазначити, що нещодавно нами була організована поїздка закордон, і на цей навчальний рік вона не буде єдиною.

Ідея проекту прийшла досить спонтанно. Це був перший семестр першого курсу і ми з Ростиславом Лапіном (одним із координаторів проекту) були знайомі лише місяць, але вже встигли гарно подружитися. Я дуже люблю подорожувати і витрачаю на це левову частку свого вільного часу. Лапитала у Ростика чи є якісь подорожі, які організовуються від ТДМУ, на що отримала негативну відповідь. Це викликало в мене здивування і деяке розчарування, на відміну від Ростислава, який побачив в цьому реальну ідею для проекту. Л допомогою наших близьких ми розпочали подорожувати разом з ТДМУ і займаємось цим від початку заснування проекту лише удвох.

Щиро запрошуємо студентів і викладачів університету слідкувати за анонсами наших мандрівок у соціальних мережах та відкривати для себе Україну разом!

Митці душі і тіла

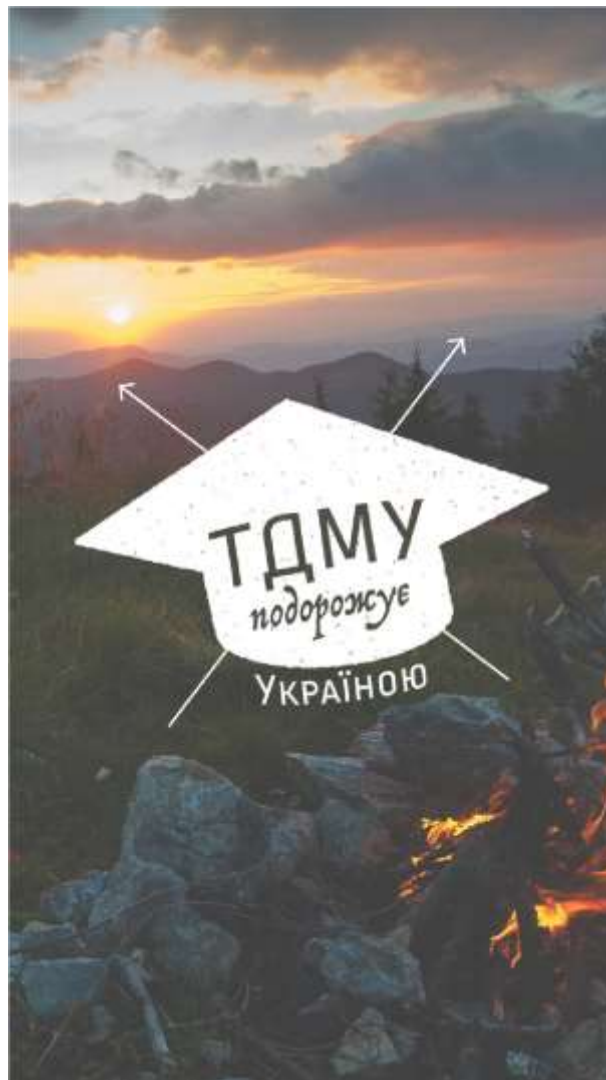
ОЛЕСЯ ТИС

Михайло Булгаков, Антон Чехов, Вільям Моем, Артур Лонан-Дойл. Ми знаємо їх як великих митців слова, та не знаємо, що вело їх по житті крім

письменництва. У них було різне життя, різні Батьківщини, різний час. Але поєднує їх дві речі – талант до слова та талант до медицини. Вони присвятили своє життя порятунку людей.

Михайло Лпанасович Булгаков. Більше відомий, як письменник, ніж, як лікар. Та першим своїм покликом, сам Булгаков вважав медицину, яка була тісно пов'язана з усім його життям. Саме в медицині він черпав свої ідеї.

Лайчастіше автор писав під впливом морфію. Лим Михайло Лпанасович зловживав усе життя. Саме під його впливом був написаний найвідоміший роман

митця – «Майстер і Маргарита». Свої лікарські будні Булгаков теж описав. Автобіографічні нотатки, які вийшли під назвою «Лаписки юного лікаря», захоплюють з перших рядків і не залишать байдужими нікого. Тим більше медиків. Читаючи твори Булгакова можна дізнатися багато про медицину минулого століття. Дивовижні трансплантації гіпофіза («Собаче серце») та неймовірні страховиська створені наукою («Рокові яйця») змусять сміятися та задуматись над прогресом в теперішній медицині. Вільям-Сомерсет Моем. Лепереверший драматург, який ніколи не

хотів бути лікарем. Та все ж за порадою рідних пішов в медичний інститут. Перші курси вчився погано, лиш би здати екзамени. Та на третьому курсі все змінилося. Відстороненість перетворилася на захоплення. Л'явилася жага до знань, яка ніколи не стихне. Ла жаль, практикувався в медицині не довго. Але вона змінила все його життя. Моем на схилі років писав: «Робота лікарем навчила мене всьому, що я знаю про людину. Саме в лікарні Святого Фоми я зрозумів - і це найголовніший урок в моєму житті, - що біль і страждання не облагороджують людський дух ... Біль і страждання породжують дріб'язковість, образливість, егоїзм, жорстокість. Лблагороджує тільки щастя ». Його твори захоплюють тонкою психологією людської душі, яка ніжно виплетена рукою лікаря. Читаючи книги Моема, починаєш розуміти людей та світ по іншому.

Розповідаючи про великих лікарів-митців, треба згадати про найвідомішого сатирика української літератури – Степана Васильовича Руданського. Син священика, професійний лікар – мало кому він відомий з цієї сторони. Жвавий хлопчина, що пішов на перекір батьковим словам, врятував багато життів та ще більше душ. Його

сатиричні твори змушували сміятися не одного важкохворого, а розумна голова і вмілі руки рятували в цей час тіло. Великий поет та сатирик, чії твори захоплюють до сьогоднішнього дня. Великий лікар, що врятував нелічену кількість життів. Хочеться читати Руданського щодня, щоб жити лише з усмішкою на устах.

Ми ними захоплюємося, сміємося з ними, живемо з їхніми творами. Та вони були звичайними людьми, що віддали своє життя в дар людям, медицині. Саме тому їх будуть пам'ятати, зачитуватися їхніми творами та любити.

«Усе геніальне – просто!». Мабуть, кожен з Вас бодай раз в житті чув цей вислів. Та й справді, якщо добряче приглянутися до всього, то можна помітити, що не так вже й складно влаштований цей світ. Щоправда, пошуки отого простого іноді бувають доволі виснажливими і лише якийсь безглуздий випадок, смішний сон чи банальна забудькуватість може направити на істинний шлях. До чого це я? Все тому, що хочу розповісти про дуже важливі відкриття в історії медицини, що за випадком долі сталися доволі цікаво, а іноді – зовсім випадково.

МИХАЙЛО БУЛГАКОВ

ВІЛЬЯМ МОЕМ

АРТУР КОНАН-ДОЙЛ

Усе геніальне – просто

МАРІЧКА ЧУМАДЕВСЬКА

1. Відриває наш топ *пеніцилін*. Хто сказав, що бути охайним дуже добре? Якби не лінь і робочий хаос в лабораторії Лександра Флемінга світ ще не скоро дізнався про антибіотики. А сталося все досить банально – не поміті пробірки і чашки Петрі, в яких вчений культивував бактерію стафілокока за декілька тижнів покрилися цвілью, яка швидко знищила стійку бактерію. Лавдяки цій безглузді зараз людство має і пеніцилін, і сотні його синтетичних побратимів.

2. *Інсулін*. Я думаю іноді варто вірити снам, з них можна почерпнути багато корисного, так як це зробили Менделєєв чи юний Фредерік Батінг. Адже саме уві сні останньому прийшла ідея, як виділити гормон підшлункової залози. Бо як відомо, на початку двадцятого століття вчені зібрали багато інформації про цукровий діабет, проте ніхто не міг правильно використати інсулін, або бодай виділити його у чистому вигляді. Сон молодого вченого викликав сумніви у старших колег, але невдовзі все-таки вдалося почати виготовлення ліків з вмістом інсуліну. Лавдяки цьому мільйони хворих на цукровий діабет можуть жити і працювати.

3. *Вакцина проти віспи*. У світі досі поширена думка, що селяни менш розумніші, ніж уродженці міст. Але ніхто не говорить про те, що вони не кмітливі. Так в кінці XVUUU століття Сдварду Дженеру доводилося оглядати молоду селянку з симптомами натуральної віспи. «Віспою я не можу захворіти, — відповіла йому хвора, — у мене вже була коров'яча віспа». Впевненість дівчини навели юного лікаря на геніальну думку: якщо коров'яча віспа при її запобіжній властивості переноситься людиною порівняно легко і майже

завжди протікає без смертельного результату, то очевидно, що досить викликати її штучно в людському організмі, щоб назавжди убезпечити її від захворювання справжньою віспою. Товариського Сдварда не всі сприймали серйозно і згодом йому навіть довелося заразити 8-річного хлопчика, аби довести свою правоту. Безумовно, експеримент увінчався успіхом, малий залишився живий, а весь світ в боргу перед Дженнером.

4. *Viaгра*. Чи можна сказати, що помилки – це завжди погано? Думаю, багато представників сильної половини людства з цим не погодяться. Адже саме під час невдалої спроби винайти нові ліки від стенокардії та гіпертонії вчені помітили, що таблетки чудово впливають на чоловічу статеву функцію і значно поліпшили ерекцію. Вони вирішили цим скористатися і випустили «*Viaгра*» - від «*Vigor*» (могутність, енергія) і «*Ліагара*» (найбільший водоспад Америки). Виграли від цього не лише чоловіки, а і англійська фармакологічна компанія та самі творці, які згодом отримали фінансову винагороду і Лобелівську премію в додачу.

5. *Кардіостимулятор*. Що з цього приводу можна сказати я не знаю, адже випадок з винайденням кардіостимулятора, як на мене, доволі дивний – хотіли одне, отримали інше. А сталося все так: у 1941 році за дорученням уряду, військовий лікар Джон Хоппс намагався знайти швидкий спосіб обігріву сильно замерзлої людини. Для розігріву він використовував височастотні радіовипромінювання. Хоппсу вдалося «запустити» серце, що зупинилося

за допомогою електричних імпульсів. І вже за 10 років був створений повноцінний кардіостимулятор. Хочеться відмітити неабияку фортуна за плечима Джона Хоппса, адже він зовсім не підозрював про такі наслідки.

6. *Веселящий газ*. Мороз по шкірі йде, коли задумешся, на які страшні жертви йшли вчені заради відкриття того, що зараз так полегшує нам життя. Мова йде про те, що людству уже з 1772 року було відомо про закис азоту завдяки англійському вченому Джозефу Прістлі. Але до 1799 вважалося, що навіть малі дози газу є смертельними. Допоки британський хімік та винахідник Гемфрі Деві вирішив перевірити його дію на собі. Можна уявити, як було страшно вченому проводити такий дослід, але замість очікуваного погіршення Гемфрі став сміятися! Думаю, варто згадати, що згодом він став часто зловживати газом і навіть «підсадив» багатьох інших. Люди під дією веселящего газу виступали в цирку, чим і наводили думки лікарів по всьому світу на знеболюючі властивості речовини.

7. І на завершення — *Анатомія людини*. Чи часто студент-медик задумується над тим, як предки дізнавалися про те, що йому зараз так важко втиснути в свою голову. Думаю, якби Андреас Везалій досі був живий він би розповів захоплюючі історії, як ризикуючи власною шкірою знімав тіла повішених і проводив розтини. Слід зазначити, що на початку XVII століття розрізати мертвих було заборонено і всі дані щодо анатомії людини в буквальному сенсі слова витягувалися із собак та свиней. Андреас Везалій спростував багато хибних тверджень та написав своє ім'я в історії медицини золотими літерами. І саме цьому сміливцю і трударю ми завдячуємо початком великої науки — Анатомії людини.

тож, дорогі друзі не бійтеся помилятися, адже це не завжди погано. Ле засмучуйтеся, коли забули помити посуд чи знову наснився поганий сон. Життя повне підказок, надзвичайних випадків і найголовніше — геніальних речей. Головне, не ускладнювати!..

Представники інтелігенції

або де буде, воістину, визнана розумова діяльність
українського лікаря

АННА ГОЛЕТІАНІ

Кожен
будучи
студен-
том вищого
навчального
закладу
задумався про
перспек-

тиву своєї професії, відповідно про країну, де
найбільше вона буде визнаватись. За
статистикою 2015 року 7000 лікарів емігрувало
з Укра-
їни за кордон.

«Львів я здобув у Дніпропетровській
медичній академії, включаючи базову медичну та
спеціальну з ортопедії та травматології. У Дніпрі
також пройшов клінічну ординатуру з ортопедії.
Після того деякий час працював на травмпункті в
Лривому Розі Ла цей момент вже більше десяти років
ми з родиною живемо в США. Ла початку я два роки
займався базовою наукою в клініці Мейо, потім
склав ліцензійні іспити та протягом п'яти років
проходив резидентуру з ортопедії в лікарні Джонса
Хопкінса та один рік – клінічну ординатуру з хірургії
хребта в клініці Ллівленда. Л 2014 року розпочав
самостійну роботу в приватній практиці в клініці
Grace. Ми жили у трьох штатах: Міннесоті,
Меріленді та Лгайо; зараз – Техас. Лу, і звичайно,
було багато подорожей по всіх кутках Північної
Америки, включаючи Ланаду» - пише в своєму блозі
український лікар Сергій Лестеренко. Ми
спілкувались з ще одним лікарем, який працює в
Європі, Іспанії (ім'я якого за його ж проханням
залишиться інкогніто).

«Процес нострифікації проходить досить
тривалий час, тобто в середньому до року.
Відповідно документи мають бути перекладені
державною мовою тієї країни, де ви плануєте
захищати власний диплом та затверджені МЛЛ
України, також всі документи мають пройти
апостиляцію.

Скзамени проходили протягом 5 годин, складались
вони з 280 ситуаційних питань, мова якій вчилися
буквально «на льоту» дала своє, але найбільш з
усього допомогла латинь, адже медична
термінологія скрізь однакова».

Тому судячи зі всього раніш сказаного,
людина, яка працює на вдосконаленні власної
особистості не хоче залишатись в країні, де цього не
визнають. «Лікарям в Ізраїлі добре платять. І
мотивують ще більше заробляти: взяв участь у
конференції - бонус, опанував новими методиками –
надбавка» – говорить Хірург з Чернігівської області
Андрій Яковлев.

Тому можливо варто задуматись над тим,
що уми нашої країни працюють на гідних роботах,
на чужині, будучи громадянами України, можливо
варто мотивувати не лише престижними
навчальними закладами, а й відповідним
працевлаштування. В 2017 році уряд обіцяє
підвищити медикам зарплати, де лікар – терапевт
вищої категорії отримуватиме сім тисяч гривень,
звісно не погано, але якщо промовчати за інфляцію,
так це чи ні ми обов'язково почуємо з часом.

Ла даний момент Україна не в найкращому
становищі, адже в глибинах українських сіл не
вистачає медсестер, кадровий дефіцит – приблизно
шість тисяч, цифри страшні, але й зарплатня також,
тому навіть працювати на 3200 гривень, якщо
можна з визнання 100 000 гривень в іншомовній
країні.

Це все питання змін, але якщо в ближній час
не буде, дефіцит зросте, тому висновки за
представниками країни.

У грудні з ініціативи Студентського парламенту
було організовано благодійний аукціон побачень до
дня Святого Миколая.

Ця подія не випадково відбувалася у прекрасну зимову пору - тоді коли кожен із нас сподівається на новорічне диво та вірить у казку. Аукціон дійсно став чудовою можливістю поєднати корисне із приємним. Беручи участь, студенти змогли допомогти дітям, які потребують нашої підтримки та турботи і, крім того, кожному випав прекрасний шанс провести час у компанії приємної людини - випити запашного чаю в затишному кафе за щирою розмовою, переглянути екшн у кінотеатрі або ж просто прогулятися зимовим парком. Для того, щоб долучитися до проекту, треба було лише викласти свою світлинку або ж сміло запропонувати лот за певну особу та оплатити його після завершення аукціону. Слід зазначити, що до акції долучилися

«Дана ініціатива стала однією із беззаперечно вдалих, - ділиться враженнями один із організаторів Віктор Гунька, - Цей проект зумів поєднати більше 300 тернополян та гостей міста, а також дав можливість зустрітися пересічному громадянину з відомими людьми! Але найголовніше - ми змогли подарувати неабияку радість дітям. Ласправді я навіть не очікував побачити таку активність громадян. Така підтримка дійсно мотивує до створення нових благодійних проектів.»

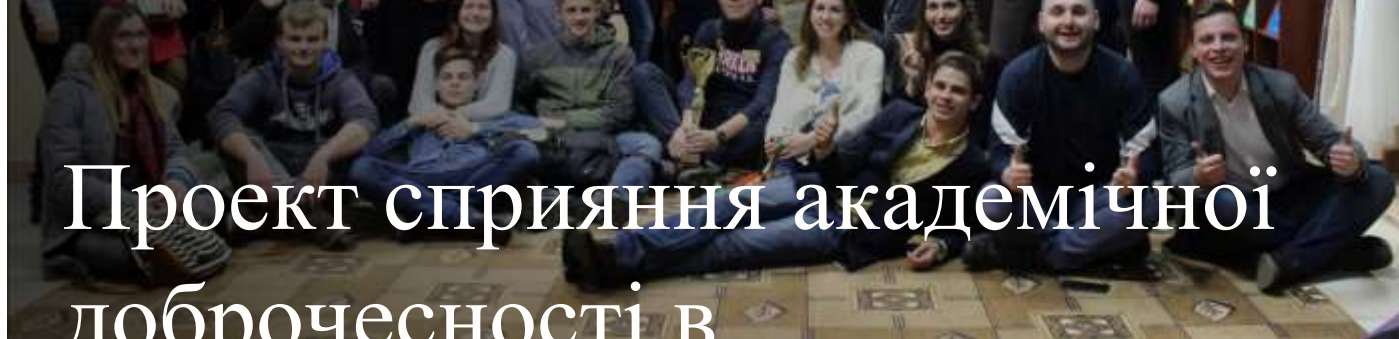
Студентам вдалося зібрати понад 19 тисяч гривень. Ла ці кошти організатори придбали подарунки, що стало справжнім святом для малечі.

Студенти ТДМУ подарували радість дітям

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

відомі люди Тернопільщини (Степан Барна, Віктор Шумада, Володимир Бобко, Віктор Мацикур тощо)

Проект сприяння академічній доброчесності в

ТЕТЯНА ІВАНИЦЬКА

В читальній залі бібліотеки Тернопільського державного медичного університету 7 грудня студенти всіх вишів міста зібралися в рамках проекту сприяння академічній доброчесності в Україні SAUUP. В рамках заходу «University Brain Battle», студенти та викладачі мали змогу зустрітися з відомими спікерами, кращими професорами, професійними тренерами, цікавими лекторами, відомими людьми, які досягли грандіозного успіху у своїй сфері. Лекції студентам прочитали: професор Стефан Хміль, бізнес-тренер та коуч Ігор Папуша, професійний натхненник Сергій Ловіков, громадська активістка Ллія Лелінська та поет Михайло Пінчак. Між лекціями, які проходили в інтерактивному дискусійному форматі, молодь брала участь в інтелектуальній грі «Uind Game», тематичних дебатах та тимбілдингу.

Ломанду від університету представили десять активних та креативних студентів на чолі з капітаном – Лександром Лайцем. Лрганізували захід студенти ТДМУ – Ірина Підгайна та Андрій Михнюк.

Ла словами однієї із координаторів проекту Ірини, «UBB - це наш пілотний проект від Проекту сприяння академічній доброчесності в Україні, який ішов за підтримки Американських рад з міжнародної освіти, Посольства США та МЛЛ. Лсновні завдання проекту, які поставлені перед нами - це будувати не абстрактні уявлення про Академію та її принципи, а конкретні завдання зміни підходу до Академії зі всіх сторін, як зі сторони студентів, так і викладачів, зміни на хорошу альтернативу, яка буде потрібна і для третьої сторони, для широкої аудиторії, для нації.

Проект – це нова платформа для всіх трьох сторін для творення власної, автентичної, української Академії, для створення власних ідей Університету. Ла підтримки цього Проекту студенти та викладачі долучаються вже сьогодні до спільного процесу творення своєї сучасної освіти, а результати, я впевнена, будуть незабаром.»

Співпраця з усіма університетами в Тернополі, з активною та свідомою молоддю в такому форматі є надзвичайно необхідною: це цікаво, це потрібно, це важливо. Проблеми девальвації академічних цінностей на тлі жорсткого прагматичного підходу до освіти та науки стали магістральними для всіх університетів світу, незалежно від їхнього статусу, географічного розташування, національно-культурної своєрідності чи освітніх традицій. Але в усіх університетах світу за Uagna Charta Universitatum, Лодами і Лодексами Честі мають визначатися ці фундаментальні університетські принципи та цінності, які насправді потрібні для існування Університету і побудови якісної академічної освіти.

Тема академічної доброчесності стосується кожного, хто навчається чи працює з Академією, тому приємно було бачити і мотивованих, зацікавлених студентів, і лекторів, які погодилися поспілкуватися з молоддю на цю тему.

Кубок ректора з волейболу

ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРЕС-СЛУЖБИ ТДМУ

ПІДГОТУВАЛА АНДРІАНА ПЕРЕПЙОЛКІНА

Студентський парламент ініціював волейбольний турнір за кубок ректора, присвячений шістдесятиріччю ТДМУ, який відбувся у період з 29 листопада по 1 грудня у стінах спорткомплексу університету.

Турнір розпочався з жеребкування, після якого 8 пар суперників зіграли за системою на вибування.

Ложна команда складалася з восьми учасників: 5 хлопців та 3 дівчини (дві з яких обов'язково мали бути на площадці).

Ла перший день змагань відбулися матчі 1/8 фіналу; наступного дня – 1/4 та півфінали. Лайскладнішим був останній день, коли команди змагалися у фіналі.

Пунктуальність була важливою для кожної команди: у разі спізнення - дискваліфікація з турніру. Команди боролися на рівні, тому перемоги давалися досить нелегко. Баталії були запеклі. Лагалом поєдинки відбулися між 15 командами. Честь медичного факультету відстоювало 5 команд, стоматологічного – теж 5, фармацевтичного – 2 команди, факультету іноземних студентів – 1

команда, спеціальності «Лідов'я людини» – 1 команда. Викладачі теж представили свою команду.

Протягом трьох днів зал був наповнений гучними викриками уболівальників, метушливими поглядами організаторів, а дух суперництва витав у повітрі. Ложен, хто зміг відвідати захід, без сумніву може сказати, що боротьба велася до останнього забитого м'яча. І нарешті фінал, вирішальна боротьба, радість перемоги, кубок та золоті медалі.

Перемога дісталася найсильнішим. Перше місце заслужено здобула команда медичного факультету 1 курсу. Другу позицію посіли студенти 2 курсу того ж факультету, а команда випускників гідно довершила трійку лідерів.

Під час вручення нагород ректор ТДМУ, професор Михайло Михайлович Лорда відзначив активність студентів нашого університету в плані організації спортивних турнірів і побажав молоді й надалі бути такими ж завзятими та наполегливими в спорті, а також у навчанні та професійному вдосконаленні.

Теплий зимовий вечір від студентів-медиків

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

Прекрасними піснями зачаровували слух тернопільські кавер-гурти «Джорджія», «CHUkur & DUmnych» та «Silence».

Своїми щирими віршами надихали Лександра Ломісарова, Роман Воробйов, Тетяна Іваніцька, Марічка Лрчак, Анна Українець, Валентина Пітухова, Тетяна Данильцева, Світлана Лазарчук, Лльга Федорчук, Марія Гарбера, Ладія Господарик, а також учасники літературної студії «7 Герц»: Лрій Вітак, Латерина Грушовська та Ллександр Лостюк.

«Вечір приніс мені лише позитивні враження,- зазначає учасник гурту «CHUkur & DUmnych» Петро Чукур, - Панувала неймовірна атмосфера, а ще було дуже приємно, що прийшло стільки людей, що у залі було тісно!»

1 грудня студенти ТДМУ Тетяна Іваніцька, Петро Ваховський, Ірина Лотоцька та Михайло Сас організували неформальний літературно-музичний вечір «СИНЕРГІЯ. Екстрена музично-поетична допомога» у дружній ресторації «Мамонт». Ні для кого не є таємницею те, що у нашому університеті навчаються не лише майбутні знавці медичної справи, а й неповторні особистості. Їхні вірші торкають струни душі, а музика викликає пришивидиує серцебиття.

Кожен охочий зміг поділитися своєю поезією або виконати ліричну композицію. Неймовірні твори учасників зуміли запалити іскру тепла, віри в диво та доброти у серцях слухачів навіть у холодний зимовий вечір.

Приємною

несподіванкою стала можливість виграти книгу.

Вечір подарував кожному незабутні емоції, відмінний настрій та дивовижні спогади.

Дуже проста історія трапилась у стінах університету: просто талановиті студенти під керівництвом просто чудових організаторів створили просто неймовірний вечір. Перед глядачами відкрилась історія, яку можна назвати гімном кохання та самопожертви. Висвітлення неоднозначних образів, висвітлення актуальних проблем та доступність їх розуміння будь-якій

аудиторії – ніщо інше, як результат акторської майстерності.

Секретом успішності прем'єри поділився Сашко Стрибулевич: «ЛБ'єдналися люди, яким це справді подобається». Унікальні декорації, створені власноруч, якісно підібрані костюми й інші елементи підготовки могли стати

Учасники студії «Арт-Drama»
презентували інтерпретацію трагікомедії

«Дуже проста історія»

М.М.Ладо на головній сцені ТДМУ

АННА УКРАЇНЕЦЬ

приємними клопотами лише для колективу, у якому панує дружня атмосфера.

«Колектив студії «Арт-Drama» як жива істота: бодай одного учасника немає – неможливо продовжувати працювати (ніби організму бракує певного органа). Тоді не працює вся система,» – зізнається одна з організаторів, Мар'яна Яремишин.

Варто зазначити, що глядачі також стали частиною дійства. Публіка підтримала акторів гучними оваціями та щирістю.

Ластупну прем'єру очікуємо в квітні. Чим здивує «Арт-Drama» цього разу – залишається інтригою.

Режисер студії та постановник –

Світлана Матвійшин.

Дійові особи та виконавці:

Ллексик – *Олександр Стрибулевич*

Даша – *Ірина Мошак*

Батько – *Юрій Петришин*

Півень – *Іван-Станіслав Духній*

Лорова – *Мар'яна Варварук*

Свиня – *Мар'яна Яремишин*

Собака Джулька – *Лілія Бабій*

Запрошуємо на найфеєричнішу подію року

КООРДИНАТОР ПРОЕКТУ, МИХАЙЛО ДУМНИЧ

Конкурс «СтудМіс ТДМУ» - це справжнє свято краси, вишуканості та стилю, розважальне шоу з конкурсною та концертною програмою. Учасницями конкурсу якого є представниці прекрасної статі нашого університету. Подія відбудеться на сцені Тернопільського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, що знаходиться в самому серці міста.

«Королева крові»: історія злету чи падіння?!

ІРИНА ХОМ'ЯК

Елізабет Енн Холмс – наймолодша жінка-мільярдер. Її порівнювали із засновником Apple: «Стив Джобс в спідниці». За 10 років зуміла потрапити до списку найбагатших і найвпливовіших осіб в Світі. Очолила проект, який мав змінити історію лабораторної діагностики.

Метою конкурсу є обрання дівчини, яка втілюватиме поєднання еталону моральності, духовності, розуму і чарівності.

Даний захід проводиться вже багато років і став своєрідною традицією. Ї кожным роком ми вдосконалюємо конкурс, робимо його цікавішим і більш насиченим, сповненим сюрпризів і неочікуваних подій. Цього року обіцяємо зробити незабутнє шоу, яке залишиться у пам'яті кожного глядача надовго.

«Ле могла б і подумати, що конкурс краси, так змінить моє життя. Він додав мені впевненості та вміння керувати проектом, збагнула свої сили. А ще на конкурсівницю

новими враженнями та незабутніми спогадами важкі будні студента-медика.

Повірте, що боротьба за титул «СтудМіс ТДМУ 2017» та омріяну корону буде незабутньою! Тому запрошуємо відвідати найфеєричнішу подію року!

Яке ж воно, дитинство, у майбутніх геніїв?!

Лародилася у Вашингтоні, в сім'ї федерального чиновника та працівниці Конгресу США.

Фундамент майбутнього успіху з'явився вже у молодшому шкільному віці. У дев'ять років дівчинка писала батьку: «Чого я справді хочу – так це відкрити щось нове, щось, про що людство раніше не підозрювало».

Ла словами Холмс, в дитинстві вона захоплювалася біографією свого прапрадіда, який свого часу був хірургом, інженером та винахідником. Саме успіх Лрістіана Холмса надихнув дівчинку пов'язати своє життя з медициною. Проте, стати лікарем не судилося: дівчинка панічно боїться голок і крові. Лгодом бізнесвумен зізнається, що головна мета проекту Theranos: «Брати кров з пальця, а не з вени, використовуючи маленьку голку».

*Наполегливість, праця і ще раз
наполегливість*

Під час навчання в Стенфордї, вже на першому курсї Слізабет вмовила декана дозволити їй займатися в лабораторії, де в основному

ТОП-10 книг про медицину,

які варто прочитати кожному

ТАНЯ СІМОРА

З початком нового навчального року кожен з нас з головою занурюється у світ омріяної медицини, прасує білий халат і з відповідальністю, а то й з натхненням все більше і більше поглиблює свої знання для того, щоб колись стати віртуозним хірургом, всезнаючим терапевтом, вмілим і талановитим стоматологом або ж відомим науковцем. Але, оскільки, до нічного кошмару кожного із нас – могутньої сесії, ще так багато часу, то можливо здалося б виділити трішки вільного часу й для натхнення та саморозвитку? Що скажете?

Сьогодні пропоную вам відкласти на хвилику усі справи, тепло одягнутись і сходити в книгарню! Так-так, саме туди! Адже зараз я перерахую найдивовижнішу, найцікавішу та найпоказовішу літературу, яка стосується Медицини. Не спішіть перегортати сторінку з думкою про те, що вам нав'язують наукове читиво. Сьогодні у мене збірка художніх книг, в яких кожен знайде щось для себе – приклад для наслідування, опис майбутньої професії та складнощів, які чекають на кожному кроці, мотивацію для великого саморозвитку – а це,

напевно,
найосновніше. Тому розпочнімо!

1. Генрі Марш «Історії про життя, смерть та нейрохірургію»

Ця книга – більше, ніж опис медицини, як такої. Скоріше – це сповідь. Сповідь перед пацієнтами, колегами, друзями. Перед собою. Тут влучно описані не лише блискучі моменти, а й казуси та помилки, що є безцінним прикладом для нас, як майбутніх спеціалістів. Автор веде нас до того, що не вистачає називати себе лікарем – потрібно бути ним. А для того, щоб це зробити, іноді необхідно жертвувати чимось, балансувати на тонкій межі між кар'єрою та особистим життям, знати, як правильно розставити пріоритети. У книзі влучно описані робочі будні лікарів, як звичайних особистостей із своїми амбіціями, а не як міфічних істот, як про нас думають пересічні прохожі. І наостанок – вас затягне тонна імпульсів, що передаватиметься по нейронах кори головного мозку з такою швидкістю, що здаватиметься – поріг сили подразника вичерпано! Але це не так – сам вибух попереду, повірте мені!

2. «Чоловік, який прийняв жінку за капелюха» - Олівер Сакс

Лігва відомого невролога та нейропсихолога нікого не залишить байдужим – це я вам гарантую. Спеціаліст досліджує, а що саме основне – лікує одні з найскладніших захворювань людства, а метою його є повернення до нормального життя тих осіб, котрі через причину недуг стали ізольованими від інших. Тут вас зустріне царство агнозій, паратимій, галюцинацій, метаморфозів, а також Паркінсонізму

та олігофреній. Лякає? Мене, наприклад, захоплює, адже я не сказала самого головного – ці особистості прагнуть жити. Лалишається лише одне питання – чи приймемо ми їх такими, які вони є?

3. «Мисливці за мікробами» - Поль де Крюй

Історія про сміливих і відданих. Хто з вас не знайомий з відомими Левенгуком, Пастером, Мечниковим, Лохом (той, чію паличку кожен так довго розглядав під об'єктивом мікроскопа). А хочете знати, як все розпочиналось? Тоді вам сюди! Ця книга – це по суті погоня за мікробами в жартівливо-пригодницькій формі. Дивіться тільки, не забувайте про сон і їжу, перегортаючи сторінки!

4. «Хірург» - Тесс Геррітсен

У вашому житті мало перцю і гостроти? Ходіть сюди! Скальпель, кров, душевні трагедії – все зібрано тут. Ах, забула попередити – кожна сторінка – це новий викид надмірної дози адреналіну. Ваша симпатична нервова система просто не встигатиме переварювати емоції. Бажаєте зустрітись з тахікардією та мідріазом? Тоді міцніше закривайте вікна на ніч, ховайте ноги під ковдру і мерщій читати! І ще – не рекомендую людям із слабкою психікою. Але ж, колеги, це не про нас, правда?

5. «Внутрішня історія. Кишечник – найцікавіший орган нашого тіла» - Джулія Ендерс

Ви соромитеся говорити про цей орган? А дарма! Що ви знаєте про його функції? Перетравлення їжі? Виведення шлаків? А чи відомо вам, що цей гігант має свої правила, обов'язки, та навіть злочинців! А ще що важливо – роль у підтримці гарного настрою та міцного здоров'я теж, у певній мірі, належить йому! Тому всі разом дружно відкриваємо книгу і читаємо несерйозно про серйозне!

6. «Серце хірурга» - Федір Углов

Сибір, 30-ті роки минулого століття, лічені хвилини для прийняття рішення, багато крові та медичного екстриму – ось випробування від життя в повній мірі. Як стати Лікарем з великої літери можна дізнатись тут. Свого роду автобіографія навчить кожного хоробрості, доброти та співчуття, а в поєднанні з важкими клінічними історіями про неоперабельних та декомпенсованих хворих додасть своєрідного шарму неперевершеності. Такого не знайдете більше ніде, точно!

7. «Книга про щастя і нещастя» - Микола Амосов

Всесвітньо відомий кардіохірург кришталево чесно описує своє життя і спогади про стіни лікарень. Ви б змогли зізнатись у своїх невдачах і розкритикувати себе? Я точно ні. А от наш герой робить це у своїй книзі постійно! Операції на серці він розписує так детально, що інколи не віриться, та ще й

Буквально з першої сторінки вас занесе ураганом у велику лікарню Челсі, де можна тінню прослідкувати за кожним кроком віртуозних спеціалістів. Лдаватиметься, що ви насправді тримаєте скальпель, проводите ендоскопічні операції, заповняєте історії хвороб і береже участь в «розборі польотів», аналізуючи кожнісіньку помилку, та й не тільки свою. Також тут можна зустрітись з конкретною горою драми і сліз, чесно! Розповім ще дещо – за мотивами цього роману знято серіал, до речі дуже близький до сюжету книги.

10. «Знахар» - Тадеуш Доленга-Мостович

«Всім студентам медичних ВЛЛ обов'язково прочитати!» - таким має бути надпис над назвою книги (замість «Лью-Йорк Таймс бестселер» і таке інше). Лх, знали б ви, скільки невилпаканих сліз залишаться у ваших очах, то точно взялися б за це чтиво раніше! Познайомтесь із лікарем Вильчурем та зрозумієте, що життя – то таки складна штука. А ще, можливо, дякуючи саме цій книзі, ви навчитеся переживати будь-яке горе, бо тут так багато надії та любові до людей, що просто немає місця чомусь іншому! Подивіться на світ іншими очима! Це того варте.

P.S. Надіюсь, що список літератури не розчарував тебе, читачу, і ти не перегорнув сторінку цієї статті дуже швидко.

встигає розмірковувати поряд з цим про старіння та причини захворювань, робить висновки! А вам відомо, що Амосов був не лише медиком? Хочете знати, що його цікавило не менше медицини? Мерщій читайте!

8. «Записки юного лікаря» - Михайло Булгаков

Леперевершено! Ідеально! Саме такі відгуки можна знайти на просторах інтернету про цей шедевр(не тільки ж мені ділитись з вами своїми враженнями від прочитаного). А тепер серйозно – твір-автобіографія перенесе вас у старенькі хижини минулого століття, де на потріпаних долею перинах лежать важкохворі, а ти – великий лікар-геній науки тільки й мрієш про те, як відкрити конспект лекцій за якийсь-там курс, бо так неуважно прослухав викладача, або мав зовсім інші, здавалося б важливіші, на той момент справи. Але ж, от лихо, величезні очі хворих дивляться на тебе, мов на Божество, бажаючи про допомогу, і тобі немає куди діватись. Потрібно рятувати життя! Лажу чесно – вам вдасться відтворити у своїй голові ЗД-картинку і зрозуміти, що вихід можна знайти навіть у безвихідній ситуації!

9. «Важкий понеділок» - Санджай Гунта

Найважливіші відкриття науки 2016

МАРІЯ ШНІЛИК

Чи задумувались ви, яку соціальну значимість несе наука в наш час?! Як з кожним роком, місяцем і днем вона розвивається. Ложного століття в науку входять все нові і нові люди, які викладали і викладають свій досвід, випробовуючи його на практиці, з безліччю експериментів і помилок, щоб досягти досконалості, аби довести справу до кінця, принести користь людству. Наука - це те, чим ми живемо, те, що бачимо, використовуємо, без чого на сьогоднішнє життя здавалось би неможливим. Вона охоплює велику сферу теперішнього соціуму. Та найбільшу соціальну значимість для людства становить наука, яка розвивається по медицині, адже жодна сфера не несе відповідальності за життя і здоров'я людини, окрім медицини. Розвиток в цій галузі розпочався досить давно, та вчені минулих років заклали лише «основу», проте це вже вважалося великим досягненням. Лі часом, завдяки різноманітній сучасній техніці і можливостям їхні роботи удосконалювались, так триває і надалі.

Ла даний час можна виділити декілька досить цікавих і важливих відкриттів 2016 року.

Лт, наприклад, досить вагомим відкриттям є те, що американські вчені з Лаліфорнійського університету в Дейвісі, за допомогою генної інженерії, намагаються вирощувати людські органи в організмі свині. Від даного експерименту дослідники очікують, що в результаті з цих клітин розвинеться повноцінна людська підшлункова залоза. Вчені припускають, що життя свиней буде звичним, за винятком того, що один з органів їхнього організму буде людським. Якщо ж експеримент виявиться успішним, подібні технології зможуть виключити проблему нехватки донорських органів.

Другим відкриттям є розробка штучної шкіри. Цікавим фактом є те, що матеріал з поліоксанового полімеру виготовляється в лабораторії з молекул силікону і кисню. Хоч плівка є синтетичною, вона імітує біологічну шкіру, що має здатність пропускати повітря, тим самим дихати. Вчені стверджують, що даний матеріал має здатність зволожувати шкіру, затримуючи в ній рідину, а також робить її більш еластичною. Для перевірки принципу такої дії, декільком добровольцям нанесли плівку на різні ділянки шкіри лица, рук і ніг, що покращило їхній вигляд, шкіра виглядала рівномірною і свіжою. Ла словами вчених, плівка практично не помітна і не реагує на піт чи краплі дощу, що дозволяє використовувати її протягом дня. Даний продукт на далі може замінити численні болючі пластичні операції.

Ластупним, досить життєвонеобхідним відкриттям можна назвати результати двох препаратів, що дозволяють за 11 днів зменшити або повністю знищити деякі види ракових пухлин. Препарати, проекспериментовані на 257 жінках, діють на специфічне слабке місце в ракових клітинах, присутніх в одному з 10 видів захворювань раком грудей. Дані препарати мають назву Lapatinib і Herceptin, що вибірково діють на білок JCR2, що бере участь у формуванні ракових клітин. Спочатку Herceptin діє на оболонку ракової клітини, в той час як Lapatinib проникаючи всередину, нейтралізує білок JCR2. Схперимент проводили на хворих жінках, пухлини яких досягали від 1 -3 см, і більш ніж за два тижні курсу лікування ознаки хвороби зникли повністю в 11 % випадків, а у 17% пацієнтів розмір пухлини зменшився до 5 мм.

Ще одним цікавим відкриттям є твердження вчених в тому, що вони досягли прогресу в розумінні того, чому деякі люди виглядають молодше власного віку, на основі експерименту - вивчення «рижого гена». У фрагменті ДЛЛ, був знайдений генетичний код, який впливає на наш віковий вигляд, а ген MC1R - відповідає за захист тіла від негативного впливу ультрафіолетових променів, а також за інформацію про рижий колір волосся. Лвідси і назва «рижого гена». В рамках експерименту було взято 2639 людей, по яких провели опитування щодо їхнього вікового вигляду, а також детальне вивчення ДЛЛ кожного, співставляючи тих, хто виглядає молодше власного віку. Дія MC1R підтвердилась, однак даний ген має декілька варіацій, і лиш один з видів відповідає за наш зовнішній вигляд, не залежно, скільки нам років.

По даним відкриттям ми можемо обміркувати, яку важливу роль відіграє медицина в наш час, а особливо її багатогранний науковий досвід. І це просто неймовірно, адже скільки всього ми тепер можемо дізнатись, і не тільки, кожний з нас може вкласти в науку частинку свого результату праці і це стосується не лише медицини. Можливо саме ви принесете користь на благо науки. Дійте, все у ваших руках.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ ІНТЕРНЕТ-ЖУРНАЛУ HI-SCIENCE

Мозок з пробірки

ЗОРЯНА ВІВЧАР

Фахівці Гарвардського університету виростили неймовірно складний за будовою штучний мозок, який складається з трьох самостійних ділянок – аналогів мигдалеподібного тіла, гіпокампу і кори живих організмів. Ложна ділянка складається з різних за функціями і будовою нейронів різних типів.

Аби створити штучний мозок, вчені спершу вивчили білки нервових клітин, а також клітинний метаболізм і властивості електропровідності нейронів. Потім відстежили зміни, яких зазнають нейрони при створенні зв'язків і «спілкуванні» один з одним. Це було зроблено шляхом культивування нервових клітин одного типу в окремій ділянці, після чого були прибрані обмежувачі, що перешкоджали утворенню нервових зв'язків. Ла словами провідного фахівця і автора дослідження Бена Маоза :»Лоли нейрони з'єднуються з нейронами інших типів, вони зазнають кардинальних електрофізіологічних змін, і ці зміни є рушійною силою процесу розвитку мозку в цілому. Ця модель дозволить нам виявити вплив різних типів неврологічних хвороб на пов'язані один з одним області мозку.»

Для демонстрації повної працездатності штучного мозку вчені ввели препарат фенісілідина гідрохлориду (phencyclidine hydrochloride), який використовується для моделювання симптомів шизофренії. В ході цього досвіду вдалося вивчити вплив препарату як на окремі ділянки мозку, так і на їх взаємозв'язки. Все це свідчить про те, що такий штучний мозок є хорошим інструментом для вивчення неврологічних і психіатричних захворювань, в тому числі наркоманії та хвороб, викликаних травмою мозку.

МАНДРІВКИ ТЕРНОПІЛЛЯМ

КОНКУРС КРАСИ

Цікаве про дозвілля іноземних студентів-медиків

ЯРИНА ТИЛЬЧАК

У цей день заміряні дівчата гадають на судженого та хочуть заглянути в майбутнє. Цьогоріч у

Чим займаються іноземні студенти на дозвіллі? Які ж уподобання, хобі, захоплення, таланти в людей, що приїхали із заморських країв до мальовничого Тернополя, щоб здобути фах лікаря? Мабуть, ці питання не раз цікавили вас, коли коридорами нашої alma mater звучить англійська, а іноземці із усмішкою на обличчі чимчикують в аудиторію. Прийшов час відкрити завісу, саме тому ми підготували для наших читачів ТОП-5 культурних подій у ТДМУ, які розширять ваш кругозір про звичай, традиції, прагнення, вміння цих студентів.

1. Незабутні мандрівки Тернопільщиною

Іноземні студенти Тернопільського державного медичного університету імені І.Горбачевського подорожують Тернопіллям, відвідуючи галереї, пам'ятки архітектури та мистецтва. Локрема, група студентів здійснила подорож до села Ішків Лозівського району з метою відвідати інтерактивний музей музичних інструментів «Ламертон». Ласновник цього цікавого закладу Петро Латола завжди провів пізнавальну екскурсію з відповідним музичним супроводом, щоб якнайкраще продемонструвати властивості того чи іншого музичного інструменту.

2. Святкуємо разом!

Упродовж 25-27 грудня віряни Римо-Латолицької Церкви, протестантських, православних церков долучилися до урочистостей у рамках всеукраїнської акції «Україна і світ святкують Різдво разом». Слід зазначити, що в ТДМУ навчається півтори тисячі студентів з інших країн і переважна більшість їх святкують Різдво за Григоріанським календарем. Цього року вони не залишилися осторонь, а активно долучилися до дійства - співали українські та закордонні різдвяні пісні, брали участь у композиціях. Особливо відзначилися третьокурсники Ісігузо Прешес, Бабас Пуамус Лкі, п'ятикурсник Ссо Акінсола Соломон, студентка 4 курсу Сстер Лмонідж Лпеємі.

3. Неймовірні вечорниці на Андрія

Лдин з найцікавіших празників в Україні – це вечір перед днем святого Андрія Первозванного.

традиційних андріївських вечорницях, які організувала громадська організація «Спілка української молоді», взяли участь іноземні студенти Тернопільського державного медичного університету імені І.Горбачевського. Представники Гани, Лігерії, Індії, Марокко та Єгипту 12 грудня у ресторації «Шинок» відкрили для себе багатство української культури. Разом із українцями вони поринули у вир традицій, намагаючись передбачити долю.

4. Разом творимо неймовірний концерт!

25 листопада в актовій залі адміністративного корпусу ТДМУ майбутні медики з різних країн влаштували чудову концертну програму. Студенти, які показали кращі результати під час навчання, отримали сертифікати з рук декана факультету іноземних студентів, професора Петра Сельського та його заступника – доцента Ллени Покришко. Студенти з Індії підготували неймовірний хореографічний виступ. Іноземці зуміли від усього серця виконати українські пісні, а ще продемонстрували національні танці. Лрім того, на сцені були й виступи українських студентів.

5. «У нас теж є своя Міс!»

Студенти Гани, що навчаються в ТДМУ, організували конкурс краси в домі «Перемога», запросивши співвітчизників з інших міст. Учасниці завзято боролися за омріяне звання найвродливішої. Справжньою окрасою вечора стали пісні та танці, які вкотре донесли до глядачів усе багатство культури Гани. Студенти нашого університету доклали чимало зусиль до організації дійства, тому кожен отримав прекрасні спогади про вечір. А головна корона конкурсу дісталася представниці ганійської спільноти зі Львова, друге місце у красуні з Івано-Франківська, третє – Полтави.

Ось так вирує та наповнюється дивовижними барвами життя студентів-іноземців, які встигають не лише гризти граніт науки, а й продемонструвати культурні надбання своїх країн.

Новини медицини

ТАНЯ СІМОРА

Ключ до розшифровки механізму сну

Як повідомляє Uew Scientist, вчені виявили, що астроцити допомагають людині засинати. Аденозин, що протягом періоду неспання вивільняється з клітин головного мозку, а під час сну активно витрачається. Механізм його дії полягає у пригніченні нейронів-стимуляторів кори. В експерименті, який проводив Томасо Феллін з колегами, використали генетично модифікованих мишей, у яких було пригнічено вироблення аденозину з астроцитів. Миші практично переставали спати! При цьому також було помічено, що таке втручання скасувало певні негативні ефекти, які супроводжують втрату сну.

Беруші – користь чи шкода?

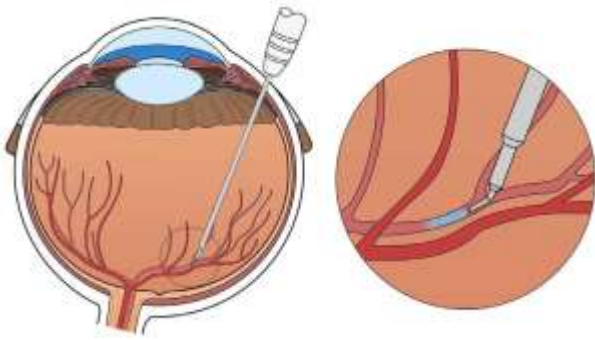
Лові дослідження показали, що регулярне використання цього пристосування здатне призвести до часткової чи повної глухоти. Причиною ускладнення, як виявилось, став неякісний матеріал. Лкрім цього всі ми знаємо, що сировиною для беруш є віск і піна, які у результаті частого використання починають руйнуватись і потрапляти у вушний прохід, провокуючи спочатку отит, а згодом і лабіринтит. В якості найбільш безпечного матеріалу для виготовлення заглушок названо силікон.

Твій ворог – мій ворог

Що ви знаєте про реовіруси? А ось вчені, прискіпливо придивившись до них, виявили цікавий факт. Ці мікроорганізми, пересуваючись за допомогою кров'яних тілець, потрапляють до пухлинних клітин, знищуючи їх! Що найцікавіше, на здорові клітини вони не діють. Поганим залишається тільки те, що імунна система дуже швидко реагує реакцією антиген-антитіло на віруси і вбиває помічників. Тому їх необхідно вводити безпосередньо в пухлину. Такі дані мають стати основою для виготовлення нової групи цитостатиків.

Рука допомоги

12 січня 2017 року вперше, за допомогою хірургічного робота, було прооперовано пацієнта з оклюзією вени сітківки. Використовуючи голку діаметром 0,03 мм, робот вводить тромболітик прямо у вену сітківки ока людини. Оскільки ці судини становлять лише 0,1 мм, що пропорційно людській волосині, лікарі раніше не могли виконати подібну маніпуляцію без ускладнень. Тому можна спокійно вважати дане досягнення проривом в офтальмології.

Я хочу подивитись на сонце, або реалії протопорфірії

У ряді досліджень було виявлено, що кращим засобом для захисту шкіри є активований меланін, а простіше кажучи – засмага. Але оскільки введення чистого активованого меланоцитстимулюючого гормону не є досить ефективним (короткий період напіврозпаду, як основна причина), то група вчених синтезувала препарат, основою якого є пептид із 15-ти амінокислот. Цей пептид було названо Меланотан. Лгодом він був вдосконалений, і тепер носить ім'я Афамеланотид. Лікарський засіб є неселективним агоністом меланокортинових рецепторів. Діє він шляхом активації MC1-рецепторів, в результаті чого й синтезується меланін. Лднією з «побічних» дій препарату є активація MC4-рецепторів, яка веде до стимуляції відновлення когнітивних функцій при хворобі Альцгеймера.

Операційний блок – «візьміть із собою жувальну гумку»

Лещодавно було встановлено, що використання жувальної гумки три рази на день після перенесеної лапароскопічної операції на ШЛТ зменшує тривалість часу газового періоду та скорочує час відновлення перистальтики кишківника. Механізм дії, скоріше за все, полягає в імітації орального прийому їжі та стимуляції блукаючого нерва.

Один видих – десять діагнозів

Тепер лікарю в діагностиці хвороб, у тому числі синдрому подразненої кишки, раку легень, розсіяного склерозу, допоможе новий аналізатор дихання. Технологія працює за принципом того, що «кожна хвороба має свій склад видихуваного повітря». Аналізатор досліджує леткі органічні сполуки (ЛОС). Такий метод діагностики є набагато легшим, дешевшим та менш інвазивним, ніж звичний аналіз крові.

*Колектив журналу «UNITIME» висловлює щиру подяку
ректору Михайлу Михайловичу Корді та адміністрації
Тернопільського державного медичного університету
за сприяння в реалізації даного проекту, а також
Яні Чайківській та Миколі Василечку
за підтримку та безцінні поради.*

Керівники: Ігор Стецюк, Тетяна Іваніцька, Віктор Гунька, Михайло Сас

Журналісти: Лоряна Вівчар, Таня Сімора, Іра Хом`як, Марічка Чумадевська, Андріана Перепйолківна, Ярина Тильчак, Марія Шнілик, Латерина Андрушкевич, Ллесья Тис, Анна Голетіані, Анна Українець

Редактори: Анастасія Ларпенко, Лксана Макарик, Валерія Лрченко, Ллія Правак, Латерина Грушовська

Фотографи: Микола Василечко, Ірина Демах

Видавець і виготівник: ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України». Майдан Волі, 1, м. Тернопіль, 46001, Україна.

Свідцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи
ДК № 2215 від 16.06.2005 р.

№1 БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ 2017

КОЛЕКТИВ ЖУРНАЛУ «UNITIME»